

Kalenterin seuraaminen (Kolossalaiskirje)

Kolossalaiset olivat alkaneet viettää vuosittaisia, kuukausittaisia ja viikottaisia juhlia, vaikka Uudessa Testamentissa ei ole jälkeäkään kristillisestä kalenterin seuraamisesta. Se kalenteri, jota kirkko tänä päivänä seuraa, on suurelta osin taustaltaan pakanallinen ja vain sekoitettu kristillisyyteen.

Kalenterin seuraaminen on erinomainen esimerkki synkretismistä - erityisesti varsin odottamattomalta kannalta, nimittäin joulun vieton suhteen. Monet kristityt suhtautuvat vihamielisesti ajatukseen, ettei joulua vietettäisi jouluna, mutta yksikään jae Uudessa Testamentissa ei kehoita kristittyjä tekemään mitään erityistä jouluna.

Itse asiassa joulun vietto perustuu pakanalliseen keskitalven juhlaan, jossa juhlitaan auringon jälleensyntymää joulukuun 25. päivänä. Tästä rituaalista tehtiin kristillinen silloin, kun Rooman paavi Gregorius lähetti Augustinuksen evankelioimaan Britanniaa vuonna 597 jKr.

Augustinus havaitsi, että paikalliset asukkaat eivät suostuneet luopumaan juhlastaan. Heidän juhlaansa kuului jouluhalkoja, lauluja ja orgioita. Joka kylässä valittiin 'epäjärjestyksen herra' 12 päiväksi ja hän saattoi ottaa kenet tahansa kylän nuorista tytöistä '12 joulupäiväksi'.

Niinpä paavi neuvoi tekemään juhlasta kristillisen. Tuon päätöksen seurauksena Kristus alennettiin kapalovauvaksi seimeen - ja usein Häntä pidetään juuri sellaisena.

Ei ole mitään erityistä ohjetta viettää pääsiäistäkään. Kristus on ylösnoussut 'joka päivä' ja Hänen elämäänsä tulisi juhlia ja siitä tulisi nauttia sen mukaan. Edes sunnuntain viettoon ei itse asiassa kehoiteta Uudessa Testamentissa. Olemme vapaat pitämään sunnuntain erityisenä päivänä, jos niin haluamme, mutta olemme vapaat pitämään jokaisen päivän Herran päivänä, jos haluamme. Emme ole minkäänlaisen joululain, pääsiäislain tai sunnuntailain alaisia ja kuitenkin monet kristityt luulevat, että olemme.

David Pawson / Raamattu avautuu II